

Adam Mickiewicz

Nowy Rok

Przegląd Pruszkowski nr 2, 103

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adam Mickiewicz

Nowy Rok

Skonał rok stary, z jego popiołów wykwita
Fenix nowy już błyszczy w złotej wchodu bramie
Świat go cały z nadzieją i życzeniem wita
Czegoż w tym nowym roku żądać masz Adamie?

Może chwilek wesołych? – znam te błyskawice;
Kiedy niebo otworzą i ziemię ozłocą,
Czekamy wniebowzięcia, aż nasze źrenice
Grubszą niżeli przedtem zasępią się nocą

